

Waar zóóvelen zich nagenoeg eensluidend uitspreken, daar wil het mij voor komen, dat er aan uw stelling, dat de gaai tot zingen, *écht zingen*, in staat is, niet meer mag getornd worden. En waar het door verschillende personen, onafhankelijk van elkaar, en op verschillende tijdstippen, is geconstateerd, daar geloof ik, dat we niet met 'n individueel verschijnsel te doen hebben, maar wel degelijk met 'n eigenaardigheid, die aan de geheele soort moet worden toegeschreven.

J. L. F. DE MEYERE.

VRAGEN EN KORTE MEDEDEELINGEN.

Hoornaars. — Zoals u weet waren er verleden jaar ontelbare wespen, en op een buitenplaats in Overijssel heb ik toen ook zeer veel nesten gevonden van de groote hoornaar of paardenwesp (aldaar horp genoemd). Zeer vele wespennesten heb ik daar uitgeroeid, daarin ook trouw geholpen door dassen, die, zooals u wel zult weten, daarin zeer bedreven zijn. Dit jaar heb ik in die streck geen enkel nest kunnen vinden. Nu is echter het merkwaardige, dat er elders ook niet veel zijn. Is u bekend waaraan dat zou kunnen liggen? Aan de vocht zeker niet, daar er verleden jaar zeer veel regen is gevallen. Tien horpennesten heb ik uitgeroeid, waaronder een reusachtigen kogel in een schuurtje (± 40 bij 25 c.M) en welk nest het verblijf in gemeld schuurtje onmogelijk maakte. Dit jaar heb ik maar één nest kunnen vinden en juist dit nest zat in denzelfden boom, waarin verleden jaar een nest zat en dat niet afdoende was dichtgemaakt. Nu is mijn vraag: Blijft alleen de koningin over, die het volgende jaar een nieuw nest sticht? (Voor zoover bekend is: ja. H.)

Gaan dus de overige exemplaren onvoorwaardelijk dood gedurende een winter?

Zijn gewone vrouwelijke exemplaren niet in staat eieren te leggen bij gebrek aan een koningin.

Gedurende den bloeitijd der rhododendrons heb ik daar hoornaars zien vliegen, die te klen waren voor koninginnen en nieuwe nesten konden er toen nog niet zijn. Kunnen dit alzoo overwinterde exemplaren geweest zijn. U zult mij zeer verplichten als u mij te gelegener tijd op zoudt willen antwoorden.

B. H. v. DEDEM.

Waarnemingen in 1909 gedaan, betreffende zwarte Roodstaart en witgestreepte Blauwborst.—

a. Begin Augustus zag ik een 3-tal jonge zwarte Roodstaarten, die, tot mijn groote verbazing gevoederd werden door een Ringmusch. Ik bespiedde ze eenigen tijd en ook den volgenden dag, en zag telkens om de beurt de oude zwarte Roodstaart (mannetje) en de Ringmusch voedsel aanbrengen.

Het verwonderde mij te meer, daar de Ringmusch een alleseter is.

b. In dien zelfden tijd vond ik in een blikken kruik, die aan een boonenheg was opgehangen, een nest van een zwarte Roodstaart met 3 eieren. Eenige dagen later kwamen 2 jongen uit, die na 10 dagen (dus nog al vlug) uitvlogen. Dezelfde vogels hadden 2 broedsels gehad in een ouden gieter, die daar ook vlakbij hing. Het 2de broedsel was echter verdronken in den gieter bij een hevige onweersbui. Niettegenstaande een tabaksschuur in de onmiddellijke

nisvollen Waldglöckleins der Kehle des vielstimmigen Vogels, der bei unserm Erblicken erschreckt, widerwärtig aufkreischend, davonflattert.«

En ten slotte blijkt me, dat ook Vater Naumann, zéér wel met het zingen van de gaai op de hoogte was. Bij hem lees ik: »Desgleichen ruft er nicht selten die sylben Markolsus, aus welchen nebst vielen andern, sonderbaren und äusserst verschiedenep bald gurgelnden und schwätzenden, bald pfeifenden oder kreischenden Tönen sein Gesang zusammen gesetzt ist, welchen er fast das ganze Jahr hindurch hören lässt. Er ahmt auch öfters einzelne Locktöne andererer Vögel nach, und gleicht hierin, wie im äusern Ansehen, einigermaßen den Würgern.